

عنوان مقاله:

بررسی داستان موسی و شبان از منظر علم معانی

محل انتشار:

سومین همایش متن پژوهی ادبی (نگاهی تازه به آثار مولانا) (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

زهره لک - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

انواع مختلف ادبی از جمله ادبیات غنایی، حماسی، تعلیمی و عرفانی هر کدام برای بیان مفاهیم و مقاصد مورد نظر خود زبان ویژه ای دارند و در شکل گیری هر کدام از این زبانها عناصر متعددی نقش دارد که یکی از این عناصر بلاغت است. با بررسی یک متن از جهت علم معانی می توان میزان و چگونگی اثرگذاری آن را بر مخاطب تعیین کرد. اینمقاله به دنبال این است تا نشان دهد که مولانا برای بیان اندیشه های عرفانی خود از چهاربازار بلاغی استفاده کرده است. به این منظور داستان موسی و شبان مثنوی از حیث عناصر بلاغی مورد بررسی قرار گرفته است. این عناصر بلاغی به دو دسته ی خبر و انشاء و عوامل برجسته سازی کلام تقسیم شده و مشخص شده است که آیا در به کارگیری هر یک از این عناصر مقتضای حال گوینده و مخاطب رعایت شده است یا نه. با بررسی این عناصر شیوه مولانا در به کارگیری بلاغت برای تاثیر گذاری کلامش نشان داده شده است.

کلمات کلیدی:

مولانا، موسی و شبان، بلاغت، معانی، معانی ثانویه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/639630>

